

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Fjerde Sessions tredje Samling.

Tiende Møde.

Tirsdagen den 28de Juni.

(Fortf.)

Ræe (fortsat): Allerede under de hedenfarnne Konger i de saakaldte „gamle Dage“, da var det en bestandig Klage, der hørtes, at vi havde for mange Slotte i Forhold til Landets Størrelse; men vi have dog igrunden endnu de samme, og vi see ikke, at der foretages Noget for at stille Staten ved mange af disse virkelig overflødige Slotte. Et saadant er det saakaldte Aalborg Slot, der virkelig kun har Benævnelse af „Slot“, uden ibrigt at have nogen Slags Egenkab, der hertil kvalificerer det. Der er vel indhentet Erklæringer i denne Sag, men ikke foretaget noget afgjørende Strid fra Regjeringens Side til at sælge det. Det kan imidlertid overmaade godt sælges, thi der er et tilstrækkeligt Antal private Liebhaveere til det, ligesom ogsaa Byen har en Slags Trang til at kjøbe det, idet der er flere Interessenter, saavel for Landgangen ved Fjorden som for Byen, hvor til det kunde være tjenligt, naar det blev privat Eiendom. Det er, som det nu staaer, heller ikke af nogen væsentlig Nytte for det Offentlige, uden i ganske overordentlige Tilfælde, for Exempel naar H. S. Majestæt Kongen og Medlemmer af det kongelige Huus besøge Aalborg, men i saadanne Tilfælde viser der sig saavel der som overalt en saa overordentlig Imødekommen, at der ikke vil mangle paa passende Localer. For Tiden beboes det af Stiftamtmanden, men han kan med Lethed faae en fuldkommen ligesaa god Bopæl, thi der er aldeles ingen Mangel paa Bygninger i Byen, og der er slet ingen Grund til i den Henseende at nære nogen Tvivl, naar man blot gjør sig noget bekendt med Byens Local-

iteter. Saaledes gaaer det ogsaa med flere lignende Statsieendomme. Dog, jeg skal ikke videre opholde mig herved, men kun endnu, siden Statens Landieendomme have været omtalte, tillade mig at spørge: hvorfor tænkes der ikke paa at sælge Bjørnsholm? Det har i tidligere Aar gjentagende Gange været bragt paa Dmtale, og der er ingen Tvivl om, at dette Gods vil kunne sælges med Fordeel, efterdi Forpagtningerne, saavidt jeg veed, om ikke lang Tid ere udløbne. Jeg troer, at, naar der viste sig, jeg vil ikke sige en mere alvorlig Villie, thi jeg betvivler ikke, at den virkelig er tilstede, men en større Energie fra Regjeringens Side til virkelig at sælge Statens Eiendomme, saa vilde der navnlig i en Periode som nærværende ingenlunde mangle Kjøbere eller Leilighed og Anledning for Regjeringen til at afhænde disse, hvad der i mange Henseender vilde bringe Statskassen Fordeel. Dette gjælder ogsaa om Porcelainsfabriken, der nu saa mange Gange har været Gjenstand for Dmtale. Man har vistnok hverken nu eller tidligere erfaret, at Staten har nogen Fordeel af at drive denne Fabrik, ligesaa lidet som man kan have nogen begrundet Tvivl om, at Porcellainsfabriks Industrien kan vedligeholdes og vistnok vilde kunne udvikle sig endnu fordeelagtigere, naar der ikke var et saadant Institut som det nysnævnte, der igrunden lægger mere tyngende Baand paa den virkelige Udvikling af denne Industrie, end Tilfældet vilde være under andre Forhold, hvad der ogsaa i flere Henseender har vist sig i de senere Aar, navnlig med Hensyn til den Deel af Porcellainsindustrien, paa hvilken man her har lagt saa særdeles Vægt, nemlig Bisquitmodelleringen. Mere skal jeg herom ikke for Dørløbet tillade mig.

Finantsministeren: Hvad Aalborg